

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Antallet af trafikuheld har fortsat et sådant omfang, at nye og måske utraditionelle initiativer er påkrævet, hvis de menneskelige og økonomiske omkostninger, som færdselsuheld påfører samfundet, skal reduceres mest muligt.

Lovforslaget indeholder forslag om skærpelse af strafferammen i straffelovens §§ 241 og 249.

Forslaget tilsigter en generel skærpelse af strafniveauet, når gerningsindholdet i straffelovens §§ 241 og 249 realiseres af en trafikant, der i gerningsøjeblikket er spirituspåvirket, dvs. når blodalkoholpromillen overstiger 0,50 på gerningstidspunktet.

2. Baggrunden for forslaget

Det forholder sig sådan, at en væsentlig del af trafikuheldene sker efter indtagelse af alkohol. I Færdselssikkerhedskommissionens færdselssikkerhedspolitiske handlingsplan (betænkning nr. 1157, december 1988), side 23 ff., er der redegjort således for udviklingen:

»I treårsperioden 1985–87 registreredes 6.735 personskadeuheld som spiritusuheld, idet politiet i hvert af disse uheld havde fundet en alkoholpromille over 0,50 hos en fører eller fodgænger. I alt 694 trafikanter omkom efter sådanne ulykker.

I forhold til treårsperioden 1976–78 er der tale om en nedgang i antallet af spiritusuheld og i antallet af omkomne ved disse: I 1976–78 blev der registreret 8.827 personskadeuheld med påvirkede førere eller fodgængere, og 750 trafikanter omkom som følge af disse uheld.

Faldet i antallet af spiritusuheld er på 24 pct. og dermed mindre end faldet i antallet af ikkespiritusuheld, som er på 33 pct. De generelle uheldsforebyggende foranstaltninger har altså forholdsvis mindre effekt på spiritusuheld end på uheld i øvrigt.

Da antallet af spiritusuheld er faldet mindre end øvrige uheld, er deres andel af samtlige uheld steget: fra 18,5 pct. i 1976–78 til ca. 20,5 pct. i 1985–87. I 1976–78 omkom ca. 29,5 pct. af alle trafikdræbte i

spiritusulykker. I 1985–87 var denne andel steget til ca. 31,5 pct.

Førere af biler, motorcykler og traktorer er ansvarlige for flertallet af spiritusuheldene. Det bør dog ikke overses, at også knallertkørere, cyklister og fodgængere – som kun i ringe grad er omfattet af indsatsen mod spiritusuheld – tegner sig for en ikke ringe del af disse uheld, nemlig ca. 30 pct. Denne andel er uændret fra 1976–78 til 1985–87.

Ved spiritusulykker er ca. 8 pct. af alle personskader dødelige. I ulykker, der ikke er registreret som spiritusulykker, er dødeligheden ca. 4,5 pct.

Det må således konkluderes, at indsatsen for at begrænse antallet af spiritusuheld ikke har været nær så succesrig som indsatsen for at nedbringe antallet af ikkespiritusuheld. Når henses til den manglende succes med at nedbringe antallet af spiritusuheld og disse uhelds farlige karakter, er det særdeles relevant at styrke indsatsen på dette felt. Forslagsstillerne er af den opfattelse, at der i forbindelse hermed også bør ske skærpelse af straffen for spirituspåvirkede trafikanter, der overtræder straffelovens §§ 241 og 249.

3. Gennemgang af retspraksis

Under skærpende omstændigheder går frihedsstraffen i de to bestemmelser op til 4 år. Fra retspraksis kan nedennævnte domme trækkes frem:

§ 241

31-årig T, der havde indtaget spiritus (0,91 promille ca. 9 timer senere), mistede en nat herredømmet over sin bil og ramte nogle træer m.m., hvorefter han bortfjernede sig fra stedet, hvor han lod sin passager P henligge livløs på kørebanen. P blev senere på natten fundet af en trafikant, men var da død som følge af de kvæstelser, hun havde pådraget sig ved færdselsuheldet. T blev for overtrædelse af bl.a. § 9, stk. 2, 1. punktum, og § 53, stk. 1, i FL samt efter straffelovens §§ 241 og 253, nr. 2, 1. led, idømt fængsel i 6 måneder. Førerretten frakendtes i 5 år.

(ØLD i U 1981.1063).